PBP 2007 fra 20.8 -23.8. timer 64.09 kørt af Svend Johannesen start Kl.20.00

1.548 udgik = 30% dårligt vejr.

I skrivende stund er hovedet ved at fungere. Det der gør Paris Brest Paris så hårdt er foruden 1000 vis af bakker og modvind, og i år regn hver dag, den næsten totale mangel på søvn.

Planen var at kører til Brest i et hug km.620,--hvilket også lykkes på 27½ time.

I Brest bestilte jeg 1½ time på feltseng, i min letter omtågede tilstand stod jeg op og fortsatte efter blot en ½ time.

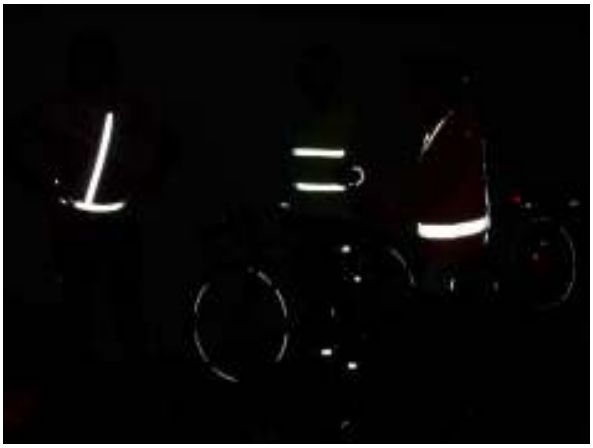

Min ven Arne fra Bramming, havde smadret sin cykeltaske efter Km.80,00 og havde fyldt indholdet fra tasken i lommerne.

Uheldet betød, at vi mødtes et par gange på udturen til Brest. Arne havde store problemer med at holde sig vågen,så pludseligt måtte Arne sove.

Frem med alutæppe og ind på en bondemandsmark. På hjem turen kikkede jeg efter Arne men han var da kommet op og igang igen.med en sluttid på 71.09 timer.

I Tinteniac Km.860,00 blev jeg inviteret til at køre med en flok af de hurtige drenge fra Sjælland + 2 fra Jylland

Efter 142 Km. ræs valgte jeg at forsøge at sove i depotet Km.1002,00 Villaines la Juhel.

Sov en time og nu var alle folk væk, så nu var det mig og en mørk og regnfuld nat.

Havde mega problemer med at se, trods godt lys. Regn og briller duer bare ikke.

Ret hurtigt blev vi 2 I en lille by styrtede min ledsager, mest af træthed. Der skete heldigvis ikke noget. Han havde ikke drukket noget, ikke spist noget i lang tid.

Jeg kørte tilfældigvis med en dåsecola og noget chokolade, som han fik.

I tågen dukker en smugkro frem, hvor et par andre cykelrytter var i gang med kaffe. Imens vi andre drak kaffe, smed min ledsager sig udenfor i et vindfang, han sov inden han nåede jorden.

Efter kaffen forsøgte kromutter at overtale min trætte ledsager til at sove i krostuen, men nej tak efter cola og chokolade og 10 min. på øjet var min ven frisk igen.

Fremme ved depotet Mortagne Au Perche Km.1084,00 valgte jeg endnu engang at sove 1 time.

Det var stadig buldre mørkt og regnvejr og alene igen Jeg tænkte hvis jeg kører forkert ned af en af de lange bakker, om jeg havde moral nok til at få vendt og komme på ret spor. Heldigvis kørte jeg rigtigt.

En franskmand kom imod og fægtede med arme og ben og fortalte tydeligt, at jeg kørte forkert.Jeg var nu af cyklen, og helt henne ved vejviserpilen, hvor der ganske rigtigt stod Return.

Lidt efter blev jeg samlet op af en franskmand og en Hollænder. Vi fulgtes til Paris de sidste km.100,00.

Jeg ved ikke hvad det var for et par starutter, jeg var kommet til kører sammen med, men de sidste halvtreds kilometer, blev vi fotograferet hele tiden af et par franske cykelfotografer, som fulgte os det sidste stykke ind til Paris.

Det jeg ligesom har valgt ikke at skrive om, nemlig hvordan kom vi til Paris med Sterling fra Billund.

Lisbeth fra Aktiv Cykelrejser har haft alt bøvlet med vores bagage

Tusinde tak Arne & Svend.